

Arrest

nr. 292 429 van 28 juli 2023
in de zaken RvV X en X / XI

In zake: X
X (*alias* X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X (*alias* X) X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, respectievelijk op 5 augustus 2022 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2022 en op 11 december 2022 tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 14 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat Mr. A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 5 augustus 2022 inzake verzoeker en van 28 november 2022 inzake verzoekster werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 5 augustus 2022 en 11 december 2022, gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) onder de dossiernummers RvV X en RvV X. Aangezien verzoekster de echtgenote is van verzoeker en in acht genomen dat verzoekster zich in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming en onderhavig beroep in feite en in rechte beroept op dezelfde argumenten als verzoeker, worden voormelde zaken wegens verknochtheid gevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 10 november 2015 en hebben zich een eerste maal vluchteling verklaard op 12 november 2015.

Op 31 mei 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partijen gingen in beroep tegen deze beslissingen. In zijn arrest nr. 200 498 van 28 februari 2018 besloot de Raad eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Op 19 maart 2018 dienden verzoekende partijen een tweede verzoek om internationale bescherming in. In dit kader oordeelde de commissaris-generaal op 23 april 2018 tot een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Verzoekende partijen gingen in beroep tegen deze beslissingen. In 's Raads arrest nr. 215 779 van 25 januari 2019 werd dit beroep verworpen.

2.3. Op 18 februari 2019 dienden verzoekende partijen een derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal besloot op 23 juli 2020 tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken. Verzoekende partijen gingen in beroep tegen deze beslissingen. In zijn arrest nr. 250 383 van 4 maart 2021 verwierp de Raad dit beroep.

2.4. Op 16 maart 2021 dienden verzoekende partijen een vierde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal nam op 28 april 2021 de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid van de verzoeken. Verzoekende partijen gingen in beroep tegen deze beslissingen.

Op 30 juni 2021 werd verzoekers niet-ontvankelijkheidsbeslissing ingetrokken door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

In zijn arrest nr. 262 253 van 14 oktober 2021 werd geoordeeld dat verzoekers beroep doelloos was geworden. In hoofde van verzoekster werd het beroep verworpen.

Op 26 juli 2022 nam de commissaris-generaal in hoofde van verzoeker na intrekking een nieuwe beslissing tot 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)'. Deze beslissing, die de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

2.5. Op 4 augustus 2022 diende verzoekster een vijfde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal besloot in dit verband op 28 november 2022 tot de niet-ontvankelijkheid van dit verzoek. De bestreden beslissing, die in hoofde van verzoekster de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

2.6. De bestreden beslissing ten aanzien van Mo. Mi., verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Hazara origine, geboren in de hoofdstad Kabul. U hangt het sjiitisch geloof aan. Op 12 november 2015 deed u een eerste verzoek om internationale bescherming samen met uw echtgenote F.(...) R.(...) (voorheen gekend als D.(...) R.(...), CGVS xxx). U vertrok in 2007 naar de Verenigde Arabische Emiraten en werkte er in de auto-industrie. Uw echtgenote kwam u eind 2012 vervoegen in Dubai en jullie dochter Mi.(...) S.(...) (CGVS xxx) zou daar geboren zijn. U besliste Iran definitief te verlaten Iran omwille van de algemeen slechte levensomstandigheden voor Afghanen. U ontvluchtte samen met uw vrouw en dochter de Verenigde Arabische Emiraten wegens de slechte levensomstandigheden voor sjiieten. U verklaarde tevens dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verzwegen dat uw schoonbroers R.(...) M.(...) (CGVS xxx), K.(...) H.(...) (CGVS xxx), Q.(...) M.(...) (CGVS xxx) en uw schoonzussen Fa.(...) R.(...) (CGVS xxx) en H.(...) R.(...) (CGVS xxx) eveneens een verzoek om internationale bescherming indienden in België. A.(...) K.(...) H.(...) (CGVS xxx), de echtgenoot van H.(...), en Mo.(...) Mo.(...) (CGVS xxx), de echtgenote van Q.(...), deden eveneens een verzoek om internationale bescherming. Op 11 mei 2017 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat u geen zicht bood op uw werkelijke situatie. Zo werd er geen geloof gehecht aan uw voorgehouden identiteit, profiel, familiale situatie en de omstandigheden van uw verblijf in Iran en de Verenigde Arabische Emiraten. Inzake het dossier van uw echtgenote werd vastgesteld dat

er gene geloof kon worden gehecht aan haar voorgehouden Afghaanse nationaliteit. Jullie dienden op 3 juli 2017 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 28 februari 2017 werden de beslissingen van het CGVS door de RvV bevestigd. De Raad oordeelde dat er evenmin enig geloof kon worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit. U diende geen cassatieberoep in.

U keerde niet terug naar Afghanistan. Op 19 maart 2018 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U bleef vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen en herhaalde dat u nooit in Afghanistan bent geweest en dat er dagelijks zelfmoordaanslagen zijn. Daarnaast gaf u aan dat u al twee jaar in België hebt verbleef en naar school ging. Gevraagd naar uw vrees voor uw dochter S.(...) verwees u naar de algemene problemen Afghanistan. Bovendien meende u dat zij in Afghanistan niet dezelfde opleidingsmogelijkheden zal krijgen als in België. Tot slot voegde u toe dat uw schoonzussen door de RvV werden erkend en dat u dus ook de vluchtelingenstatus moet krijgen. Op 23 april 2018 werd uw verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Op 7 mei 2018 diende u een beroep in bij de RvV. Ter zitting legde u het verslag van een DNA onderzoek voor waaruit blijkt dat uw echtgenote dezelfde biologische ouders heeft als Q.(...), R.(...), K.(...), Fa.(...) en H.(...). Op 25 januari 2019 werd uw beroep door de RvV verworpen. Over het verslag van het DNA onderzoek oordeelde de Raad dat in het verslag niet wordt toegelicht op welke wijze de identiteit van de zes individuen, wiens wangslimvlies op 20 november 2018 werd afgenomen, werd geregistreerd. De Raad stelde ook vast dat de (persoons)gegevens in het betreffende stuk niet overeenstemmen met de eerder door u en uw echtgenote afgelegde verklaringen. U diende geen cassatieberoep in.

U keerde niet terug naar Afghanistan. Op 18 februari 2019 deed u een derde verzoek om internationale bescherming samen met uw echtgenoot. Uw dochter M.(...) S.(...) (xxx) deed op diezelfde dag een eerste verzoek om internationale bescherming. U bleef vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen. Daarnaast stelde u dat uw echtgenote en Q.(...), R.(...), K.(...), Fa.(...) en H.(...) wel degelijk broers en zussen zijn. U herhaalt nogmaals dat u nooit in Afghanistan bent geweest en verwijst naar de algemene situatie daar en het risico om ontvoerd te worden. Met betrekking tot uw dochter S.(...) voegt u toe dat u een goede toekomst voor haar wil en u vreest dat ook zij in Afghanistan ontvoerd zou kunnen worden. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: de resultaten van een verwantschapsonderzoek dd. 27 november 2018 en twee brieven van uw raadsman. Op 23 juli 2020 werd uw verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 4 maart 2021 door de RvV verworpen.

Op 16 maart 2021 deed u een vierde verzoek om internationale bescherming samen met uw echtgenote. U heeft nog steeds vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen over uw Afghaanse nationaliteit en u herhaalt dat u nooit in Afghanistan hebt gewoond. U stelt dat u zich hebt gewend tot de VN in Brussel om hulp te vragen om uw identiteit te bewijzen. Ze zouden u geantwoord hebben dat hun taken zijn opgeschort vanwege de pandemie. Voorts verwees u naar de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen en Behsud in het bijzonder. Gevraagd naar uw vrees ten aanzien van uw kinderen S.(...) (7 jaar) en Se.(...) (bijna één jaar) herhaalde u dat ze hier studeren, dat Afghanistan onveilig is en dat kinderen er ontvoerd worden. U stelde ook dat ze de lokale taal niet kennen. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: kopieën van de amayeshkaarten van uw ouders en uw twee zussen en een inburgeringsattest van de Vlaamse Overheid. Op 28 april 2021 werd dit verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. U en uw echtgenote dienden een beroep in bij de RvV. Op 30 juni 2021 werd uw beslissing tot niet-ontvankelijkheid ingetrokken door het CGVS. Hierdoor werd uw beroep op 14 oktober 2021 door de Raad verworpen in het arrest nr. 262 253 van 14 oktober 2021. De niet-ontvankelijkheidsbeslissing van uw echtgenote werd in ditzelfde arrest door de Raad bevestigd.

Op 21 oktober 2021 legde uw advocaat volgende documenten voor via e-mail: een kopie van het reeds vermeldde DNA onderzoek, een brief over de veiligheidssituatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban waarin hij ook verwijst naar de zussen van uw vrouw die een verblijfsvergunning kregen op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet en de kopieën van hun Belgische verblijfskaarten.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u geen zicht bood op uw werkelijke situatie. Zo werd er geen geloof gehecht aan uw voorgehouden identiteit, profiel, familiale situatie en de omstandigheden van uw verblijf in Iran en de Verenigde Arabische Emiraten. Deze beslissing werd in beroep door de RvV bevestigd. De Raad oordeelde tevens dat er ook aan uw Afghaanse nationaliteit geen geloof kon worden gehecht. Meerbepaald stelde de Raad hierover het volgende: In casu dient na de lezing van de administratieve dossiers te worden vastgesteld dat verzoekers middels hun verklaringen niet aannemelijk maken daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit hebben en dat zij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk hebben gemaakt om een correct zicht te krijgen op hun identiteit, hun nationaliteit en hun reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op hun eventuele nood aan bescherming.

Uw tweede en uw derde verzoeken werden door het CGVS niet ontvankelijk verklaard en uw beroepen tegen deze beslissingen werden door de RvV verworpen

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

U bracht in het kader van uw huidig verzoek geen elementen aan die de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht kunnen stellen. U verwees immers opnieuw naar uw eerdere verklaringen over uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit (Verklaring Volgend Verzoek vraag 5, 6 en 10). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

De door u voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan de eerdere vaststelling dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en uw reële situatie voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijk profiel, uw verblijfssituatie en dus ook de redenen van uw vertrek.

Verder dient opgemerkt dat uw vrees ten aanzien van uw dochter S.(...) reeds werd beoordeeld (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20 en 22); dit in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming alsook in het kader van S.(...) haar eerste verzoek. Deze beoordeling geldt eveneens voor uw dochtertje Se.(...). Daarnaast dient herhaald dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit. De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Wat betreft de kopieën van de amayeshkaarten van uw familie dient opgemerkt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen hetgeen hier niet het geval is. Bovendien betreft het louter kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Voor het verkrijgen van een verblijfsstatus in België op basis van uw goede integratie (welke u staaft aan de hand van een inburgeringsattest) dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden. Betreffende de brief van uw advocaat dd. 21 oktober 2021 dient nogmaals herhaald dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit. Betreffende zijn verwijzing naar het verwantschapsonderzoek dat de familieband tussen uw echtgenote en haar zussen H.(...) en Fa.(...) moet aantonen dient opgemerkt dat dit geen nieuw element is. Dit onderzoek werd door u immers reeds voorgelegd tijdens uw derde verzoek. Het gegeven dat Fa.(...) en H.(...) een verblijfsstatus kregen op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet werd door de Raad reeds beoordeeld in het arrest nr. 262 253 van 14 oktober 2021

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar dat land. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2.7. De bestreden beslissing ten aanzien van F. R. (alias D. R.), verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van gemengde Hazara/Qizilbash origine. Op 12 november 2015 deed u een eerste verzoek om internationale bescherming samen met uw echtgenoot. U verklaarde D.(...) R.(...) te heten en geboren en getogen te zijn in de stad Teheran. U bent getrouwd met Mi.(...) Mo.(...) (CGVS xxx). Jullie hebben samen een dochter, Mi.(...) S.(...) (CGVS xxx). Uw echtgenoot werkte in Dubai, Verenigde Arabische Emiraten (VAE) en eind 2012 ging u hem daar vervoegen. U ontvluchtte Iran omwille van de algemeen slechte levensomstandigheden voor Afghanen. U vertrok samen met uw man en dochter uit de Verenigde Arabische Emiraten omwille van de slechte levensomstandigheden voor sjiïeten. Voorts verklaarde u op het CGVS dat u op de DVZ niet de waarheid had verteld over uw voornaam en de aanwezigheid van familieleden in België. U zou F.(...) heten en niet D.(...). Daarnaast stelde u dat uw broers R.(...) M.(...) (CGVS xxx), K.(...) H.(...) (CGVS xxx), Q.(...) M.(...) (CGVS xxx) en uw schoonzussen Fa.(...) R.(...) (CGVS xxx) en H.(...) R.(...) (CGVS xxx) eveneens een verzoek om internationale bescherming indienden in België. A.(...) K.(...) H.(...) (CGVS xxx), de echtgenoot van H.(...), en Mo.(...) Mo.(...) (CGVS xxx), de echtgenote van Q.(...), deden eveneens een verzoek om internationale bescherming.

Op 11 mei 2017 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat u niet aannemelijk had gemaakt een Afghaans staatsburger te zijn. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing van het CGVS werd op 28 februari 2017 door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in.

U keerde niet terug naar Afghanistan. Op 19 maart 2018 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U bleef vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen betreffende uw nationaliteit en herhaalde dat u nooit in Afghanistan bent geweest. Daarnaast gaf u aan dat u al twee jaar in België verbleef en de taal leerde. Met betrekking tot uw dochter S.(...) vreest u dat zij in Afghanistan geen goede toekomst zal hebben. Tot slot voegde u toe dat uw zussen door de RvV werden erkend en dat u dus ook de vluchtelingenstatus moet krijgen. Op 23 april 2018 werd uw verzoek door het CGVS niet-ontvankelijkheid verklaard. Op 7 mei 2018 diende u een beroep in bij de RvV. Ter zitting legde u het verslag van een DNA onderzoek voor waaruit blijkt dat u dezelfde biologische ouders heeft als Q.(...), R.(...), K.(...), Fa.(...) en H.(...). Op 25 januari 2019 werd uw beroep door de RvV verworpen. Over het verslag van het DNA onderzoek oordeelde de Raad dat in het verslag niet wordt toegelicht op welke wijze de identiteit van de zes individuen, wiens wangslimvlies op 20 november 2018 werd afgenomen, werd

geregistreerd. De Raad stelde ook vast dat de (persoons)gegevens in het betreffende stuk niet overeenstemmen met de eerder door u afgelegde verklaringen. U diende geen cassatieberoep in. U keerde niet terug naar Afghanistan. Op 18 februari 2019 deed u een derde verzoek om internationale bescherming samen met uw echtgenoot. Uw dochter Mi.(...) S.(...) (xxx) deed op diezelfde dag een eerste verzoek om internationale bescherming. Uw voornaam werd bij het indienen van dit verzoek door de DVZ gewijzigd van D.(...) naar F.(...). Tevens werd er op uw bijlage 26 genoteerd dat u de Iraanse nationaliteit hebt. Uw raadsman, meester S.(...) M.(...) B.(...), stuurde op 15 mei 2019 twee mails naar het CGVS om te zeggen dat dit een vergissing betreft en dat u een Afghaans staatsburger bent. U hebt tot op heden echter nog steeds uw bijlage 26 niet laten aanpassen en bent nog steeds bij de DVZ geregistreerd als Iraans staatsburger. Voor de rest blijft u nog steeds vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen betreffende uw nationaliteit. Daarnaast herhaalt u dat u en Q.(...), R.(...), K.(...), Fa.(...) en H.(...) wel degelijk broers en zussen zijn. Tot slot verklaart u dat u in België wil werken en studeren en verwijst u naar de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan en het feit dat u er nooit bent geweest. Met betrekking tot uw dochter S.(...) herhaalde u dat ze in Afghanistan geen toekomst zal hebben en dat er geen onderwijsmogelijkheden zijn. Daarnaast wijst u nog op het gebrek aan vrouwenrechten in Afghanistan en het feit dat uw dochter er in de toekomst niet haar eigen huwelijkspartner zal kunnen kiezen en dat ze het risico loopt om verkracht of ontvoerd te worden. Ter staving van uw derde verzoek legt u de volgende documenten voor: de resultaten van een verwantschapsonderzoek dd.27 november 2018 en twee brieven van uw raadsman. Op 23 juli 2020 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 4 maart 2021 door de RvV verworpen.

Op 16 maart 2021 deed u een vierde verzoek om internationale bescherming samen met uw echtgenoot. Ditmaal werd uw voornaam door de DVZ opnieuw geregistreerd als D.(...). U blijft erbij dat F.(...) uw officiële naam is. U blijft tevens vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen betreffende uw nationaliteit en u herhaalt dat u steeds in Dubai en Iran hebt gewoond. Gevraagd naar uw vrees ten aanzien van uw kinderen S.(...) (7 jaar) en Se.(...) (bijna één jaar) verwijst u naar de algemene veiligheidssituatie en het gebrek aan vrouwenrechten. U specificeert dat vrouwen in Afghanistan geslagen en verkracht worden en niet het recht hebben om te studeren. U voegde daaraan nog toe dat er ook gedwongen huwelijken zijn. Voorts verwees u naar uw goed integratie in België en stelt u dat u en uw dochters Nederland spreken. Tot slot voegde u toe dat u lijdt aan diabetes 2. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een kopie van een identiteitsbewijs van uw broer afgeleverd door de Afghaanse ambassade in Iran, e-mail verkeer tussen uw advocaat, meester S.(...) M.(...) B.(...) en het UNHCR België, een usb stick met foto's en video's van u en uw gezin in Dubai en Iran en een inburgeringsattest van de Vlaamse Overheid.

Op 28 april 2021 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard. U diende een beroep in tegen deze beslissing. Op 14 oktober 2021 werd uw beroep door de RvV verworpen.

Op 4 augustus 2022 deed u een vijfde verzoek om internationale bescherming. Ook ditmaal werd uw voornaam door de DVZ geregistreerd als D.(...). U blijft erbij dat F.(...) uw officiële naam is. U blijft tevens vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen betreffende uw nationaliteit en u herhaalt dat u steeds in Dubai en Iran hebt gewoond. Gevraagd naar uw vrees ten aanzien van uw twee dochters herhaalt u dat ze niet in Afghanistan zijn geboren en daar nooit geweest zijn. U voegt toe dat de taliban meisjes onderdrukt en dat ze niet naar school zullen kunnen gaan. Tot slot stelt u dat uw zussen Fa.(...) en R.(...) wel erkend werden als vluchteling en u herhaalde dat er een verwantschapsonderzoek werd uitgevoerd waaruit blijkt dat jullie zussen zijn. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een nationaliteitsattest afgeleverd door de Afghaanse ambassade in Brussel op 24 augustus 2022 en een verklaring van het UZ Antwerpen gericht aan de RvV waarin opgesomd wordt op welke wijze jullie identiteit werd geregistreerd bij de afname van het verwantschapsonderzoek.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit. Deze beslissing werd in beroep door de RvV bevestigd. Uw tweede, derde en vierde verzoeken werden door het CGVS niet in overweging genomen en uw beroepen tegen deze beslissingen werd door de RvV verworpen

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

U bracht in het kader van uw huidig verzoek geen elementen aan die de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht kunnen stellen. U verwees immers naar uw eerdere verklaringen betreffende uw voorgehouden nationaliteit (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 6). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Verder dient opgemerkt dat uw vrees ten aanzien van uw dochters S.(...) reeds werd beoordeeld (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 23). Dit in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming alsook in het kader van S.(...) haar eerste verzoek. Deze beoordeling geldt eveneens voor uw dochtertje Se.(...).

De door u voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan de eerdere vaststelling dat u niet de waarheid heeft verteld over uw (huidige)nationaliteit en uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit(en), uw verblijfssituatie en dus ook de redenen van uw vertrek. Het nationaliteitsattest is opgemaakt op naam van R.(...) F.(...) met als geboortedatum (...) 1986 terwijl u in België ook gekend bent onder de voornaam D.(...) met als geboortedatum (...) 1993. Dit doet ernstige twijfels rijzen over de zorg en nauwgezetheid waarmee uw aanvraag voor een nationaliteitsattest behandeld werd. Er kan dan ook geen bewijskracht worden toegekend aan het voorgelegde nationaliteitsattest. Het feit dat dit attest gelegaliseerd werd door de FOD Buitenlandse zaken wijzigt hier niets aan. Het is immers enkel de authenticiteit van de handtekening die bevestigd wordt en niet de inhoud van het document. Wat betreft het attest van het UZA betreffende het verwantschapsonderzoek dient opgemerkt dat het CGVS inzake uw derde verzoek reeds oordeelde dat uit het feit dat uw zussen Fa.(...) en H.(...) Afghaanse staatsburgers (zouden) zijn echter niet kan afgeleid worden wat uw (huidige) nationaliteit is. In haar arrest inzake uw vierde verzoek herhaalde en onderstreepte de Raad tevens dat uit het verslag van het verwantschapsonderzoek geenszins met volle zekerheid uw beweerde familieband met uw verklaarde zussen F. en H. kan worden afgeleid, en dat zelfs al zou de voorgehouden familieband worden aangenomen en toch als bewezen wordt beschouwd, uit het feit dat uw zussen F. en H. Afghaanse staatsburgers zouden zijn niet kan worden afgeleid wat uw (huidige) nationaliteit is.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar dat land. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 en 48/4, § 2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel. In de uiteenzetting van dit middel voeren verzoekende partijen tevens de schending van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet aan.

In wat zich aandient als een derde middel voeren verzoekende partijen de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan.

Verzoekende partijen vragen om hen te erkennen als vluchteling, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekende partijen voegen bij hun verzoekschriften nog volgende stavingstukken

- erkenningsbesluiten van het CGVS in hoofde van H. R. en Fa. R. (stuk 2);
- brief van het ziekenhuis *d.d.* 14 mei 2019 met bijkomende uitleg en foto's aangaande de wijze waarop de identiteit van de zes individuen werd geregistreerd (stuk 3).

3.2.2. Op 23 mei 2023 laten verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 9) aan de Raad geworden met volgende bijkomende documenten:

- twee documenten *“Attestation de Nationalité”* afgeleverd door de Afghaanse Ambassade in Brussel op 24 augustus 2022 (stuk 1);
- beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf in hoofde van verzoekster (stuk 2).

3.2.3. Ter terechtzitting leggen verzoekende partijen nog de originele exemplaren van *“Attestation de Nationalité”* bekomen door de Afghaanse Ambassade in Brussel op 24 augustus 2022 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag mist dan ook juridische grondslag.

Waar verzoekende partijen de schending aanhalen van artikel 3 van het EVRM, onderstreept de Raad opnieuw dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot de beoordeling of onderhavige verzoeken om internationale bescherming nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komen. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.3. Voorts dient erop gewezen dat in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen van 12 november 2015 door de commissaris-generaal op 11 mei 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Meer bepaald werd vastgesteld dat verzoekende partijen ongeloofwaardige verklaringen aflegden inzake de door hen voorgehouden (Afghaanse) nationaliteit, identiteit, familiale situatie en verblijfplaatsen voor hun komst naar Europa en dan ook geen zicht boden op hun werkelijke situatie. In zijn arrest nr. 200 498 van 28 februari 2018 besloot de Raad eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Daarbij oordeelde de Raad dat verzoekende partijen niet aannemelijk maakten daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit te hebben en dat zij door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen het onmogelijk hadden gemaakt om een correct zicht te krijgen op hun identiteit, hun nationaliteit en hun reële verblijfssituatie of regio van herkomst en dus op hun eventuele nood aan bescherming. Verzoekende partijen gingen niet in cassatieberoep tegen dit arrest.

Het tweede verzoek van verzoekende partijen van 19 maart 2018 werd op 23 april 2018 niet-ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Het beroep tegen deze beslissingen werd door de Raad verworpen in zijn arrest nr. 215 779 van 25 januari 2019. In het arrest oordeelt de Raad dat verzoekende partijen er niet in slagen om, mits concrete en overtuigende elementen, de geloofwaardigheid van hun voorgehouden Afghaanse nationaliteit en verblijf in Iran als Afghaanse vluchtelingen aannemelijk te maken. Tegen dit arrest werd geen beroep aangetekend bij de Raad van State.

Inzake het derde verzoek van verzoekende partijen van 18 februari 2019 nam de commissaris-generaal op 23 juli 2020 opnieuw de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid van de verzoeken. Het beroep hiertegen werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 250 383 van 4 maart 2021, waarbij de Raad de commissaris-generaal bijtreedt in diens besluit dat verzoekende partijen in het kader van hun derde verzoek geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

Op 16 maart 2021 dienden verzoekende partijen een vierde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal nam op 28 april 2021 de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid van de verzoeken. Verzoekende partijen gingen in beroep tegen deze beslissingen. Bij schrijven van 30 juni 2021, gericht aan verzoeker, meldt de commissaris-generaal dat hij de bestreden beslissing heeft ingetrokken. In 's Raads arrest nr. 262 253 van 14 oktober 2021 werd geoordeeld dat het beroep van verzoeker werd zonder voorwerp was geworden. Het beroep van verzoekster werd verworpen aangezien zij geen elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking kwam.

Bijgevolg resten er verzoekende partijen geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun vorige verzoeken.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.3.4. In het kader van het huidig respectievelijk vierde (verzoeker) en vijfde (verzoekster) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat zij opnieuw blijven vasthouden aan hun Afghaanse nationaliteit, verzoeksters identiteit en hun eerder voorgehouden problemen (administratief dossier, verklaring volgend verzoek *d.d.* 15 april 2021 (hierna: VVV M), vragen 6, 10, 16, 18; administratief dossier, verklaring volgend verzoek *d.d.* 28 september 2022 (hierna: VVV V), vragen 3-6 en 17). In hoofde van hun dochters herhaalt verzoekster dat ze niet in Afghanistan zijn geboren en daar nooit geweest zijn. Verzoekster voegt toe dat de taliban meisjes onderdrukt en dat ze niet naar school zullen kunnen gaan (administratief dossier, VVV V, vraag 23). Tot slot wijst verzoekster erop dat haar zussen Fa. en R. wel als vluchteling werden erkend en herhaalt zij dat er een verwantschapsonderzoek werd uitgevoerd waaruit blijkt dat zij zussen zijn (*ibid.*, vraag 17).

Ter staving van zijn vierde verzoek legt verzoeker nog volgende documenten neer: kopieën van de amayeshkaarten van verzoekers ouders en zijn twee zussen, een inburgeringsattest van de Vlaamse Overheid, een kopie van het reeds vermeldde DNA-onderzoek, een brief van verzoekers advocaat over de veiligheidssituatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban waarin wordt verwezen naar de zussen van verzoekster die een verblijfsvergunning kregen op basis van artikel 9 *bis* van de Vreemdelingenwet en de kopieën van hun Belgische verblijfskaarten.

Ter staving van haar vijfde verzoek legt verzoekster volgende documenten voor: een nationaliteitsattest afgeleverd door de Afghaanse ambassade in Brussel op 24 augustus 2022 en een verklaring van het UZ Antwerpen gericht aan de Raad waarin opgesomd wordt op welke wijze de identiteit werd geregistreerd bij de afname van het verwantschapsonderzoek.

3.3.5. De huidige volgende verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen worden niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen:

(i) er dient te worden onderstreept dat hun eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten door een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker geen zicht bood op zijn werkelijke situatie (identiteit, profiel, familiale situatie en omstandigheden van hun verblijf in Iran en de Verenigde Arabische Emiraten) en er geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters Afghaanse nationaliteit; hun tweede en derde en voor verzoekster ook haar vierde verzoeken werden door het CGVS niet in overweging genomen en de beroepen tegen deze beslissingen werden door de Raad verworpen;

(ii) verzoekende partijen brachten geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen nu: (a) zij immers verwezen naar hun eerdere verklaringen betreffende hun voorgehouden nationaliteit, (b) met betrekking tot de vrees in hoofde van hun dochters dient te worden vastgesteld dat deze vrees ten aanzien van S. reeds werd beoordeeld in het kader van hun tweede verzoek en deze beoordeling ook geldt voor hun dochter Se., (c) de door hen voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze iets kunnen wijzigen aan de eerdere vaststelling dat zij niet de waarheid hebben verteld over hun (huidige) nationaliteit en werkelijke verblijfssituatie voor hun komst naar België.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen beweren, zij wel degelijk in de mogelijkheid zijn om de materiële motivering te

toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoekende partijen kritiek uiten op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging ondernemen om deze te ontkrachten.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

3.3.7. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

3.3.7.1. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen zich in het kader van hun huidige, voorliggende verzoek louter beperken tot het herhalen van hun verklaringen zoals zij deze hebben uiteengezet in hun vorige verzoeken om internationale bescherming. Meer bepaald dat zij de Afghaanse nationaliteit bezitten en dat zij nooit in Afghanistan hebben gewoond (administratief dossier, VVV M, vragen 4 en 10; administratief dossier, VVV V, vragen 4 en 10). Verzoekster vermeldt opnieuw D. als voornaam, doch blijft erbij dat F. haar officiële naam is (administratief dossier, VVV V, vraag 3). Het louter verwijzen naar elementen die in het verleden niet geloofwaardig werden bevonden, volstaat echter niet om de vroegere geloofwaardigheidsbeoordeling om te buigen.

Verzoekende partijen brengen ter staving van hun beweerde (huidige) Afghaanse nationaliteit nog volgende stukken bij: kopieën van de amayeshkaarten van verzoekers ouders en zijn twee zussen, een kopie van een DNA-onderzoek (administratief dossier verzoeker, map ‘Documenten’), nationaliteitsattesten afgeleverd door de Afghaanse ambassade in Brussel op 24 augustus 2022 (rechtsplegingsdossier, stukken 9 en 11), een verklaring van het UZ Antwerpen d.d. 14 mei 2019 gericht aan de Raad (verzoekschrift, stuk 3), erkenningsbesluiten van het CGVS in hoofde van H. R. en Fa. R. (verzoekschrift, stuk 2) en beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf in hoofde van verzoekster (rechtsplegingsdossier, stuk 11). De Raad stelt hieromtrent het volgende vast.

Met betrekking tot de amayeshkaarten van verzoekers ouders en zijn twee zussen wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker pertinent overwogen als volgt: *“Wat betreft de kopieën van de amayeshkaarten van uw familie dient opgemerkt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen hetgeen hier niet het geval is. Bovendien betreft het louter kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.”*

Verzoekende partijen brengen geen enkel concreet verweer aan tegen voormelde overwegingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Hoewel op basis van de verklaring van het UZ Antwerpen d.d. 14 mei 2019 gericht aan de Raad met bijkomende uitleg en foto's aangaande de wijze waarop de identiteit van de zes individuen – betrokken bij voormeld DNA-onderzoek – kan worden opgemaakt dat in het kader van het identificatieproces een foto werd genomen van verzoekster, dient erop gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 250 383 van 4 maart

2021 en zijn arrest nr. 262 253 van 14 oktober 2021 reeds heeft geoordeeld dat uit het feit dat de zussen Fa. en H. van verzoekster Afghaanse staatsburgers (zouden) zijn, niets kan worden afgeleid over de persoonlijke situatie van verzoeker en evenmin kan worden afgeleid wat de (huidige) nationaliteit is van verzoekster. In weerwil van wat verzoekende partijen voorhouden en blijven volhouden, vormt het verslag van het DNA-onderzoek (thans aangevuld met uitleg aangaande het identificatieproces) dat reeds in het kader van hun tweede en derde verzoeken om internationale bescherming werd aangebracht aldus geen begin van de Afghaanse nationaliteit van verzoekster, laat staan van verzoeker.

De vaststelling dat verzoeksters zussen eerst een verblijfstitel verkregen op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (zie ook reeds: RvV, arrest nr. 262 253 van 14 oktober 2021) en zij thans werden erkend als vluchteling vermag hieraan geen afbreuk te doen.

Aangaande de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf in hoofde van verzoekster en waaruit volgens verzoekende partijen blijkt dat zij de Afghaanse nationaliteit bezit, dient erop gewezen dat hieruit geen onomstotelijke bewijzen inzake de nationaliteit van verzoekster blijken. Bovendien is de Raad niet gebonden door een beslissing die de Dienst Vreemdelingenzaken nam in het kader van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op basis van verzoeksters verklaringen als zou zij de Afghaanse nationaliteit bezitten.

Ook de nationaliteitsattesten afgeleverd door de Afghaanse ambassade in Brussel op 24 augustus 2022 vermogen niet een ander licht te werpen op het voorgaande. Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat op het nationaliteitsattest aangaande verzoekster melding wordt gemaakt van F. R. met geboortedatum (...) 1986, terwijl zij reeds in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet dat zij D. R. heet en geboren is in 1993. Ook wordt erop vermeld dat verzoekster geboren is in Teheran, terwijl zij zelf in het kader van haar huidig verzoek verklaart geboren te zijn in "Kundoz" (administratief dossier, VVV V, vraag 5).

Ook de geboorteplaats en -datum van verzoekers nationaliteitsattest stemmen niet overeen met zijn verklaringen. Daarop wordt immers vermeld dat hij geboren werd in Kabul (Afghanistan) in 1980, terwijl hij verklaart geboren te zijn in 1983 in de provincie Maidan Wardak, district Behsud (Afghanistan) (administratief dossier, VVV M, vragen 4-5). Volledigheidshalve wordt hieraan nog toegevoegd dat een andere naam wordt vermeld op dit attest, namelijk M.M.G.H. Ter zitting legt de advocaat van verzoekende partijen uit dat verzoeker indertijd een paspoort heeft voorgelegd waarop deze andere naam vermeld staat (zie ook administratief dossier man, map 7 vorige verzoeken, stuk 15 map met documenten). Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat de gegevens op dit attest inzake verzoekers geboorteplaats en -datum niet overeenstemmen met verzoekers eigen verklaringen.

Voorts vertonen deze documenten zelf een discrepantie waar de titel "ATTESTATION DE NATIONALITE" (nationaliteitsattest) luidt, terwijl in de conclusie sprake is van "acte de naissance" (geboorteakte). Voormelde vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat geen objectieve bewijswaarde aan de attesten kan worden toegedicht. Het gegeven dat de attesten zijn gelegaliseerd door de FOD Buitenlandse Zaken doet hieraan geen afbreuk aangezien enkel de authenticiteit van de handtekening wordt bevestigd en niet de inhoud ervan.

3.3.7.2. Aangaande de vrees in hoofde van hun dochters, met name dat zij niet in Afghanistan zijn geboren en daar nooit geweest zijn, oordeelde de Raad in hoofde van S. in zijn arrest nr. 246 125 van 15 december 2020 dat – gezien verzoekende partijen middels hun verklaringen niet aannemelijk maken daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit te hebben en als Afghaanse vluchtelingen in Iran te hebben verbleven – S. haar Afghaanse nationaliteit niet aantoon, waardoor zij evenmin aantoon in dit land een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dezelfde vaststellingen dringen zich op ten aanzien van de jongere dochter van verzoekende partijen.

3.3.7.3. Waar verzoekende partijen doorheen hun verzoekschriften verwijzen naar rapporten over de situaties van terugkeerders naar Afghanistan en tevens naar rapporten over de situatie van sjiieten en Hazara's in Afghanistan, onderstreept de Raad dat dit niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de door verzoekende partijen voorgehouden Afghaanse nationaliteit en hun verblijf in Iran als Afghaanse vluchtelingen.

3.3.7.4. Wat betreft het betoog in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal heeft nagelaten te motiveren waarom verzoekende partijen niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet, onderstreept de Raad dat in het kader van artikel 57/6/2,

§ 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal een volgend verzoek niet dient te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoekers zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekers in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek van de commissaris-generaal dient dan ook hierop toegespitst te worden.

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en de administratieve dossiers blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van de administratieve dossiers, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten. Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partijen aflegden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kregen om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van hun huidige verzoeken om internationale bescherming aanbrengen en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Dari. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

3.3.9. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken nr. X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

A. DE SMET

